

Tilburg University

Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen (art.7-10)

Lanting, B.B.B.

Published in:
Tekst & Commentaar Socialezekerheidsrecht

Publication date:
2012

[Link to publication in Tilburg University Research Portal](#)

Citation for published version (APA):
Lanting, B. B. B. (2012). Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen (art.7-10). In G. J. J. Heerma van Voss, & F. J. L. Pennings (Eds.), *Tekst & Commentaar Socialezekerheidsrecht* (pp. 644-648). Kluwer.

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

- Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study or research.
- You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
- You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Tekst & Commentaar Socialezekerheidsrecht, Uitleg bij: Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen, Artikel 7

[Klik hier om het document te openen in een browser venster](#)

Vindplaats:	T&C Socialezekerheidsrecht, commentaar op artikel 7 WIA	Tijdvak van:	29-12-2005 tot:-
Auteur:	Lanting/Alink	Bijgewerkt tot:	01-06-2012

Wetgang: Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen artikel 7

Uitleg

1. Werknemer is verzekerd (lid 1)

In de WIA wordt in dit artikel bepaald dat de werknemer verplicht verzekerd is; in art. 8 volgt een omschrijving van wie werknemer is. Qua systematiek is dat precies andersom dan die welke gevolgd is in de ZW en de WAO. In art. 3 van die wetten volgt eerst een definitie van het begrip werknemer en vervolgens bepalen art. 20 ZW, respectievelijk art. 16 WAO dat de werknemer verzekerde is. Wat de WAO betreft, geldt echter dat in beginsel alleen nog werknemers die al voor 1 januari 2004 ziek waren als verzekerde voor die wet blijven aangemerkt. Degene van wie de eerste ziekte dag is gelegen op of na 1 januari 2004, komt niet meer voor aanspraken ingevolge de WAO in aanmerking, maar moet een beroep doen op de WIA. Naast de verplichte verzekering kent de WIA de mogelijkheid van vrijwillige verzekering. Art. 18 regelt de toelating door het UWV tot de vrijwillige verzekering. De verplicht en vrijwillig verzekerden vormen tezamen de op grond van de Wet WIA verzekerde personen.

2. Aanvraag omtrent status als verzekerde (lid 2)

Iemand die zekerheid wil hebben of hij in een bepaalde arbeidsverhouding als werknemer en dus verzekerde in de zin van deze wet wordt aangemerkt, kan daartoe uitsluitend bij het UWV een aanvraag indienen tot het geven van een beschikking over de verzekeringsplicht. In de praktijk is het voor het UWV niet haalbaar gebleken om binnen een termijn van 8 weken te beslissen op een dergelijke aanvraag. Om die reden geldt ingevolge art. 102 lid 1 WIA een bijzondere beslistermijn van 13 weken. Dit neemt niet weg dat iemand die meent dat hij in zijn arbeidsverhouding niet valt onder de verplichte verzekering van deze wet, omdat hij als zelfstandige moet worden aangemerkt, daarover voorafgaand aan de start van zijn werkzaamheden bij de Belastingdienst een aanvraag kan doen met het oog op de afgifte van een zogenoemde Verklaring Arbeidsrelatie (VAR). Dit is een beschikking als bedoeld in art. 3.156 of art. 3.157 Wet IB 2001, die ingevolge art. 6 lid 1 onder e ZW ook doorwerking heeft naar de Wet WIA. Indien de Belastingdienst een VAR-winst uit onderneming (wuo) of een VAR-directeur-groootaandeelhouder afgeeft, heeft betrokkene de zekerheid dat hij voor de geldigheidsduur ervan, te weten een kalenderjaar, voor de in deze beschikking omschreven werkzaamheden niet als verplicht verzekerde voor deze wet wordt aangemerkt. Zijn opdrachtgever is dan tevens gevrijwaard van de inhouding van premies werknemersverzekeringen en loonbelasting. Ontvangt betrokkene van de Belastingdienst echter een VAR-loon of een VAR-resultaat uit overige werkzaamheden dan heeft hij nog geen enkele zekerheid omtrent de vraag of hij op grond van zijn arbeidsverhouding verplicht verzekerd is of niet, en is het verstandig alsnog de in dit tweede lid van dit artikel genoemde beschikking bij het UWV aan te vragen. Zie uitgebreider over de rechtsgevolgen van de verschillende soorten VAR het commentaar op art. 6 lid 1 onder e ZW alsmede het Besluit Beleidsregels beoordeling dienstbetrekking (Besluit van 6 juli 2006, Stcrt. 141) opgenomen in deze uitgave.

Tekst & Commentaar Socialezekerheidsrecht, Uitleg bij: Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen, Artikel 8

[Klik hier om het document te openen in een browser venster](#)

Vindplaats:	T&C Socialezekerheidsrecht, commentaar op artikel 8 WIA	Tijdvak van:	29-12-2005 tot:-
Auteur:	Lanting/Alink	Bijgewerkt tot:	01-06-2012

Wetgang: Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen artikel 8

Uitleg

1. Aansluiting bij begrip werknemer Ziektewet (lid 1)

Geen zelfstandige definitie

In tegenstelling tot de ZW, de WAO en de WW wordt in deze wet geen uitputtende omschrijving van het begrip werknemer gegeven. De WIA verwijst voor het begrip werknemer in de zin van deze wet eenvoudigweg naar het begrip werknemer van de ZW. Wie werknemer is in de zin van de ZW is omschreven in de art. 3 - 8c van die wet. Voor het antwoord op de vraag wie werknemer zijn in de zin van de Wet WIA wordt dan ook verwezen naar het commentaar op de art. 3 - 8c ZW in deze uitgave.

Uitzondering voor stagiaires en leerlingen

Volgens dit eerste lid zijn uitdrukkelijk geen werknemer in de zin van de WIA degenen die werknemer zijn op grond van art. 4 lid 1 onder g ZW. Dit artikel ziet op leerlingen en stagiaires, die een praktijkopleiding volgen en bij hun praktische werkzaamheden een beloning ontvangen, die niet uitsluitend bestaat uit het ontvangen van onderricht. Zie voor een nadere omschrijving het commentaar op art. 4 lid 1 onder g ZW. In dit opzicht verschilt de WIA niet van de WAO, omdat stagiaires en leerlingen ook geen werknemer zijn in de zin van de WAO. Deze van de WIA en de WAO uitgezonderde groep kan overigens in de regel wel een beroep doen op de Wet arbeidsongeschiktheidsvoorzieningen jonggehandicapten (Wajong), Wet van 24 april 1997, *Stb.* 177.

2. Toepasselijkheid van het Besluit kring verzekerden (lid 2)

Op basis van art. 3 lid 4, 5 en 6 ZW is het Besluit uitbreiding en beperking kring verzekerden werknemersverzekeringen 1990 getroffen (Besluit van 23 augustus 1989, *Stb.* 402). Dit besluit is van belang in grensoverschrijdende situaties en biedt tevens nadere regels met betrekking tot de verzekeringsplicht van vreemdelingen. Aangezien voor het begrip werknemer in de zin van deze wet wordt aangesloten bij het begrip werknemer ingevolge de ZW, is het onderhavige besluit reeds van toepassing ten aanzien van de WIA. Niettemin is in dit tweede lid nog eens uitdrukkelijk bepaald dat bij algemene maatregel van bestuur regels kunnen worden gesteld, dat personen die buiten Nederland wonen ook als werknemer kunnen worden aangemerkt, voor zover zij hun dienstbetrekking buiten Nederland vervullen. In verband met de inwerkingtreding van de WIA is het genoemde besluit overigens op een aantal onderdelen aangepast.

3. Onbetaald verlof (lid 3)

Lid 2 van art. 6 ZW regelt als hoofdregel dat de werknemer alleen verzekerd is op dagen waarop daadwerkelijk wordt gewerkt, dan wel ten minste de helft van het loon wordt genoten. Op deze hoofdregel bestaan diverse uitzonderingen, waardoor de werknemer in bepaalde gevallen waarin hij niet werkt toch verzekerd blijft. Dit is echter niet het geval bij het genieten van onbetaald verlof, omdat het werknemerschap voor de ZW dan wordt beëindigd (CRvB 4 maart 2003, RSV 2003/128). Ten aanzien van de WIA werd dit onwenselijk geacht en daarom is art. 6 lid 2 ZW uitdrukkelijk niet van toepassing verklaard met betrekking tot de persoon, die ononderbroken onbetaald verlof geniet tot een maximum van 18 maanden. Hierbij geldt dat een onderbreking van minder dan vier weken van het verlof, telt als ononderbroken onbetaald verlof. Tijdens het genieten van maximaal 18 maanden onbetaald verlof blijft men dus werknemer en verzekerde voor de WIA. De wachttijd van de WIA begint overigens pas te lopen met ingang van de eerste dag na afloop van het onbetaalde verlof.

Tekst & Commentaar Socialezekerheidsrecht, Uitleg bij: Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen, Artikel 9

[Klik hier om het document te openen in een browser venster](#)

Vindplaats:	T&C Socialezekerheidsrecht, commentaar op artikel 9 WIA	Tijdvak van:	29-12-2005tot:-
Auteur:	Lanting/Alink	Bijgewerkt tot:	01-06-2012

Wetgang: Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen artikel 9

Uitleg

Uitbreiding voor zieken, werklozen en wachtgelders

Aangewezen zieken en werklozen

Ingevolge de Regeling van 20 maart 1968, Stcrt. 61, zoals deze laatstelijk is gewijzigd bij de Regeling van 4 september 2006, Stcrt. 182, worden diverse groepen eveneens voor de WIA verzekerd geacht. Op grond van art. 1 van deze regeling gaat het ondermeer om degenen aan wie geen ziekengeld wordt uitgekeerd over de zondagen en zaterdagdagen dan wel op grond van het bepaalde bij of krachtens art. 32 en 32a ZW. Onder bepaalde voorwaarden is ook degene die wordt geconfronteerd met een weigering van het ziekengeld ex art. 44 lid 1 ZW alsnog verzekerd voor de WIA. Ingevolge art. 2 van deze regeling blijven ook degenen met recht op een werkloosheidsuitkering, waarbij de WW-uitkering op bepaalde gronden niet wordt verleend, toch verzekerd voor de WIA. Het gaat ondermeer om situaties waarin geen werkloosheidsuitkering wordt ontvangen vanwege toepassing van de art. 19 lid 1 onderdelen e, j en k, en lid 3 WW alsmede de art. 24 lid 1 onderdeel b, art. 25 en 26 lid 1 en art. 27 WW.

Fictieve opzegtermijn

Op grond van art. 3 van laatstgenoemde regeling worden werklozen die (nog) geen recht hebben op een werkloosheidsuitkering, omdat zij zich bevinden in de periode van de fictieve opzegtermijn van art. 16 lid 3 WW voor de WIA als werknemer beschouwd. Tijdens deze periode zijn deze werknemers dus verzekerd voor de WIA.

Wachtgelders

Om de personele werkingssfeer van deze wet met die van de WAO overeen te laten komen is deze uitbreidingsbepaling opgenomen. Dit artikel regelt dan ook een vergelijkbare materie als art. 7 en 7a van de WAO. Op grond van laatstgenoemde artikelen is tot stand gekomen de Regeling van de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid van 16 december 1997, Stcrt. 249, laatstelijk gewijzigd bij de Regeling van 4 september 2006, Stcrt. 182. Met ingang van 29 december 2005, de datum van inwerkingtreding van de WIA, is deze regeling tevens gebaseerd op art. 9 en art. 11 lid 3 WIA. Dit is geregeld in art. 2.1 lid 2 onder a Wet invoering en financiering Wet WIA (Wet van 10 november 2005, Stb. 573). De regeling ziet op de verzekering van een bepaalde groep overheidswerknemers voor de WAO en sinds 29 december 2005 de WIA. Het gaat hierbij om overheidswerknemers die op het moment van openstelling van de ZW en de WW, te weten 1 januari 2001, al in het genot waren van een uitkering bij ziekte dan wel een wachtgelduitkering. Voor deze groep is afgesproken dat zij de lopende uitkeringen ingevolge de ambtelijke regelingen behouden en dat zij niet onder de personele werkingssfeer van de ZW en de WW worden gebracht. De genoemde regeling is thans alleen nog van belang voor de groep bestaande wachtgelders, dat wil zeggen overheidswerknemers die in het genot waren van wachtgeld op het moment van openstelling van de WW, te weten 1 januari 2001. Aangezien is besloten dat deze bestaande wachtgelders, niet meer onder de WW worden gebracht, is in deze regeling bepaald dat zij op grond van hun wachtgelduitkering verzekerd zijn voor de WIA. Ook wanneer aan betrokkene geen wachtgelduitkering wordt toegekend in verband met de toepassing van bepalingen overeenkomstig art. 19 lid 1 onder j, e, en k WW dan wel art. 24 lid 1 onder b, art. 25, art. 26 eerste lid en art. 27 WW, blijft men werknemer en verzekerde voor de WIA. Voor overheidswerknemers werkzaam in een publiek- (of privaatrechtelijke) dienstbetrekking geldt dat zij reeds voor de WIA zijn verzekerd vanwege het feit dat zij werknemer zijn in de zin van art. 3 ZW.

Tekst & Commentaar Socialezekerheidsrecht, Uitleg bij: Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen, Artikel 10

[Klik hier om het document te openen in een browser venster](#)

Vindplaats:	T&C Socialezekerheidsrecht, commentaar op artikel 10 WIA	Tijdvak van:	01-01-2011 tot:-
Auteur:	Lanting/Alink	Bijgewerkt tot:	01-06-2012

Wetgang: Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen artikel 10

Uitleg

1. Termijnen nawerking (lid 1)

Na afloop van de verzekering voor de WIA kunnen in beginsel geen aanspraken meer op grond van deze wet ontstaan. Dit artikel verzacht deze regel voor degenen die kort na beëindiging van de verzekering arbeidsongeschikt worden ofwel waarbij de mate van ongeschiktheid toeneemt op het moment dat de verzekering niet meer bestaat. Dit wordt aangeduid als nawerking. In art. 17 WAO en art. 46 ZW komen vergelijkbare bepalingen voor, zij het dat in eerstgenoemd artikel wordt gesproken van arbeidsongeschikt in plaats van ziek. Dit heeft te maken met het feit dat in de WIA is bepaald dat alleen recht bestaat op aanspraken ingevolge deze wet, wanneer de verzekerde gedurende de wachttijd onafgebroken ziek is geweest, terwijl art. 19 WAO niet de term ziek, maar arbeidsongeschikt hanteert (*Kamerstukken II 2004/05, 30 034, nr. 3, p. 148*). Indien de verzekerde gedurende twee maanden onafgebroken verzekerd is geweest voor de WIA, kan hij nog aanspraken aan deze wet ontleen, wanneer hij binnen een maand na afloop van de verzekering ziek wordt. Was betrokkene gedurende de laatste twee maanden van zijn verzekering slechts op 16 dagen verzekerd voor de WIA, hetgeen zich bijvoorbeeld kan voordoen bij oproepkrachten, dan geldt de nawerking alleen wanneer men binnen acht dagen na afloop van de verzekering ziek wordt. Ingevolge het tweede lid van dit artikel geldt dat de periode van twee maanden geacht wordt niet te zijn onderbroken, indien de betrokkene in die periode op niet meer dan zeven dagen niet verzekerd is geweest. Hierbij geldt dat een aaneengesloten nachtdienst, waarbij op twee dagen arbeid is verricht, meetelt voor slechts een dag.

2. Uitzondering bepaalde personen (lid 2)

De arbeidsverhouding van de personen genoemd in art. 6 lid 1 onder a en b ZW wordt niet aangemerkt als een verzekeringsplichtige dienstbetrekking. Deze artikelen zien onder meer op ministers, staatssecretarissen, de Nationale ombudsman, leden van gedeputeerde staten en wethouders alsmede vrijwilligers bij de brandweer en politie. Voor een gedeelte van deze personen geldt dat zij voor het risico van langdurige arbeidsongeschiktheid reeds verzekerd zijn op grond van de Algemene pensioenwet politieke ambtsdragers (*Wet van 10 december 1969, Stb. 594*), zodat geen behoefte bestaat aan verzekering krachtens de WIA.

3. Beroepsziekten (lid 3)

Op basis van dit lid is geregeld dat personen die verzekerd zijn geweest krachtens deze wet, maar die geruime tijd na afloop van deze verzekering arbeid(on)geschikt worden (als bedoeld in art. 4 en 5 van deze wet), alsnog als verzekerde worden aangemerkt, zodat zij in aanmerking kunnen komen voor aanspraken op grond van deze wet. Een vergelijkbare bepaling komt voor in art. 17 lid 4 WAO. Het op laatstgenoemde artikel gebaseerde besluit is van toepassing verklaard ten aanzien van de WIA. Dit op grond van art. 2.1 lid 1 onder j van de Wet invoering en financiering Wet WIA (*Wet van 10 november 2005, Stb. 573*). Het gaat om het Besluit aanspraken bij beroepsziekten niet ingevolge de WAO of de WIA verzekerden (*Besluit van 7 juli 1967, Stb. 380*, zoals laatstelijk gewijzigd bij het Besluit van 2 december 2005, *Stb. 620*).